

L L I V R A R - S E

D E L A

M I L I

LLIURAR-SE DE LA MILI

Me contave mon pare una història que explicaven pel poble sobre un pastor molt espavilat.

Resulte que eren dos quintos i a cada poble hi havia un quinto que se podia lliurar de la mili. Dels dos joves que hi havia, un era el fill de l'alcalde i l'altre era Juanito.

Un dia, lo secretari del poble va dir que havien de fer un sorteo: "Ficarem dos boles. A una, posarem que li toque anar a la mili i a l'altra, que se'n lliure". Al sentir l'explicació, lo Juanito va pensar: "Ja voràs com d'esta no me n'escaparé".

Lo dia del sorteo, lo Juanito va arribar a l'ajuntament i estaven lo secretari i lo sinyor alcalde: "Posaré les boles ací dins i tu agarraràs lo primer." - va dir, mirant lo Juanito.

Claro, lo Juanito se va queixar: "Home! I per què jo primer?"

A lo que el secretari va respondre: "Mira, xiquet! Ha tocat aixina!"

I entonces, lo Juanito va pensar que se la volien jugar i que l'estaven enganyant. Però com era molt espavilat, va cavil·lar què podia fer. Aixina que va agarrar una bola, se la va frotre a la boca i se la va tragar. I li va dir a l'alcalde: "Esta bola era la meua, l'altra pa'l teu fill".

I a que no sabeu què? Que li va tocar anar a la mili al fill de l'alcalde.

I ningú sap, a dia d'avui, què posava a la bola de Juanito!!!

I quèto contat, per la xumenera s'ha escapat!!! (igual que lo Juanito)

